

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Underændringsforslag:

Af Udvalgets Medlemmer (Naberg, P. Nielsen, Paulin og D. Scavenius):

Underændringsforslag til Udvalgets Flertals Vædringsforslag under Nr. 4 i Betænkningen:

Subsidiært (for saa vidt som Flertallets Vædringsforslag Nr. 3 vedtages):

- Til Paragraffen føjes som Punkt 3 og 4:
- 3) at Taksatorerne udnævnes og afskediges af Bestyrelsen;
  - 4) at der ansættes Taksationsinspektører, valgte af Indenrigsministeren, til at afgive skriftlig motiveret Bedømmelse af Taksationernes Paalidelighed, forinden Aaaret bevilges".

Formanden (Clausen): Der findes en Trykfejl i Betænkningen, Tillæg B, Sp. 672; Slutningen af 2det Stykke, hvor der i 3dje sidste Linie i Stedet for „som“ skal staa „samt“. Dette bedes rettet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Vædringsforslag sættes under Forhandling under et.

Ordføreren (Meergaard): Jeg kan med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stilledes af det samlede Udvalg eller Udvalgets Flertal, i det hele henholde mig til den ret udførlige Betænkning og skal derfor ikke uden efter Foranledning af ærede Medlemmer, der muligt maatte ville udtale sig i modsat Retning, komme dybere ind paa de forskellige Argumenter, som ere anførte i Betænkningen, men blot henviser til disse.

Hvad Vædringsforslagene under Nr. 1 og 2 angaar, ere de jo stilledes af hele Udvalget. Den væsentligste Vædring, som efter dem vil foregaa i det oprindelige Forslag, er jo den, at Grænsen for den uamortizable Del af Kreditforeningslaanene rykkes op fra $\frac{9}{10}$ til $\frac{4}{10}$ af Burderingssummen. Et Ønske om en saadan Udvidelse af Grænsen er jo udtalt i Kreditforeningsbestyrelsernes Henvendelse til Lovgivningsmagten, der er aftrykt i Bilagene til Betænkningen, og det

forekommer mig og har forekommet hele Udvalget, at Billighed taler for at udvide denne Grænse, saaledes som her foreslaas. Tanken i Forslaget skulde jo være den, at det, der kan betragtes som den absolut sikre Del af Aaenene, skulde være uamortizable, og denne Del har hele Udvalget kunnet enes om at sætte til $\frac{4}{10}$. — Det næste Punkt i Vædringsforslag Nr. 1 gaar ud paa, at den øvrige Del, den amortizable Del af Aaenene, ikke, saaledes som i Regeringsforslaget er foreslaaet, skal deles i to Dele med Hensyn til Amortisationsvilkårene, men at Vilkårene her skulle være ens, nemlig at den Del af Aaenene, der afdrages med halvaarlige Afdrag, lige store eller stigende, skal tilbagebetales i højst 50 Aar. De øvrige Vædringer: Forslagene Nr. 1 og 2, mener jeg, tilstrækkeligt begrundede i Betænkningen, og jeg skal ikke komme ind paa dem her.

Jeg skal derimod nu gaa over til Vædringerne under Nr. 3 og 4, der ere stilledes af et Flertal. I det oprindelige Forslag var der jo i § 2 foreslaet ret væsentlige Indskrænkninger i de nu bestaaende Kreditforeningers Selvstyrelse som Betingelse for den udvidede Bemyndigelse, de gennem § 1 fik. Udvalgets Flertal har imidlertid ment, at medens man kunde acceptere Punkt 3 og 4 i § 2, maatte man om Punkterne 1 og 2 — nemlig „at Valget af det administrerende Medlem af Bestyrelsen skal godkendes af Indenrigsministeren“ og „at der ved Foreningen ansættes to Revisorer, saaledes at Indenrigsministeren udnævner den ene og godkender Valget af den anden“ — sige, at de indeholde en saa væsentlig Indskrænkning i Kreditforeningernes Selvstyrelse, at man ikke har fundet, at de Begunstigelser, der hødes Kreditforeningerne efter § 1, selv udvidede saaledes, som Udvalget foreslaar, være tilstrækkeligt Ækvivalent derfor. For at kunne gaa saa vidt maatte Flertallet ønske, at der til Gengæld blev tilstaaet Kreditforeningerne en væsentlig større Begunstigelse, og det er da om denne, det store Vædringsforslag under Nr. 4 drejer sig.

Til dette Udvalg er af Tinget henvist Agrarforeningens Andragende om Oprettelse af en ny statsgaranteret Kreditforening for Landejendomme, som skulde kunne give uamortizable Aaen indtil Halvdelen af Burderingssummen. Dette Andragende er til-